

REGLUGERÐ

**um tekjuskatt og staðgreiðslu hans af vöxtum
til aðila með takmarkaða skattskyldu.**

1. gr.
Gildissvið.

Reglugerð þessi tekur til eftirtalinna:

- a. skattaðila sem bera hér á landi takmarkaða skattskyldu á grundvelli 8. tölul. 3. gr. laga um tekjuskatt,
- b. launagreiðenda skv. 7. gr. laga um staðgreiðslu opinberra gjalda,
- c. vaxta sbr. 8. gr. laga um tekjuskatt.

2. gr.
Skattstofn.

Skattstofn aðila sem skattskyldir eru skv. 8. tölul. 3. gr. laga um tekjuskatt eru greiddir og greiðslukræfir vextir, sbr. 1.-4. tölul. 1. mgr., 1.-3. tölul. og 5.-7. tölul. 2. mgr. 8. gr. laga um tekjuskatt. Til skattskyldra vaxta hjá móttakanda teljast áfallnir vextir af hvers kyns kröfum þ.m.t. skuldabréfum, begar slíkar kröfur ganga kaupum og sölum. Kaupverð kröfunnar myndar svo nýtt stofnverð í hendi kaupanda.

Vörslaðila, sbr. 6. gr., er skylt að skrá og halda utan um kaupverð þeirra skuldabréfa sem þeir hafa í sinni vörslu þannig að unnt sé að reikna út og halda eftir réttri staðgreiðslu af vöxtum af þeim skuldabréfum.

Við ákvörðun á fjárhæð vaxta á kröfur og verðbréf sem til falla frá og með 1. september 2009 skal miða við lokagengi kröfunnar eða verðbréfsins eins og það stendur 31. ágúst 2009 enda liggi ekki fyrir þekkt stofnverð.

3. gr.

Undanþágur frá skattskyldu.

Samkvæmt 2. málsl. 8. tölul. 3. gr. laga um tekjuskatt, tekur skattskyldan ekki til vaxta sem greiddir eru af Seðlabanka Íslands. Ákvæði þetta tekur til þeirra skuldabréfa sem Seðlabanki Íslands gefur sjálfur út og er sjálfur greiðandi vaxtanna, en ekki þeirra vaxta sem Seðlabanki Íslands greiðir fyrir hönd annarra aðila.

Þá tekur skattskyldan ekki til vaxta sem greiðast erlendum ríkjum, alþjóðastofnunum eða öðrum opinberum aðilum sem undanþegnir eru skattskyldu í sínu heimilisfestisríki. Aðila sem telur sig falla undir þessa undanþágu ber að sýna skattyfirvöldum fram á skattleysi í heimilisfestisríki svo að undanþága frá staðgreiðslu verði veitt.

Samkvæmt ákvæði 3. málsl. 8. tölul. 3. gr. laga um tekjuskatt ber að taka tillit til ákvæða tvísköttunarsamnings varðandi afdrátt staðgreiðslu af vaxtagreiðslum til aðila með skattskyldu í heimilisfestisríki sem Ísland hefur gert tvísköttunarsamning við. Aðila sem telur sig falla undir þessa undanþágu ber að sýna fram á að hann sé heimilisfastur aðili í skilningi viðkomandi tvísköttunarsamnings svo lækkun eða undanþága frá staðgreiðslu verði veitt.

4. gr.

Umsókn um lækkun/undanþágu.

Umsóknum um lækkun eða undanþágu frá skattskyldu sbr. 2. gr. skal skilað til ríkisskattstjóra á sérstöku eyðublaði þar sem fram komi staðfesting frá skattyfirvöldum í heimilisfestisríkinu þess efnis að umsækjandi sé heimilisfastur aðili í skilningi viðkomandi tvísköttunarsamnings. Með umsókn skal umsækjandi staðfesta að hann sé raunverulegur eigandi vaxtanna. Staðfesting frá erlendu skattyfirvaldi má fylgja í formi vottorðs.

Sé fallist á umsókn um lækkun eða undanþágu gefur ríkisskattstjóri út undanþágugvottorð sem skráð er í sérstaka vefþjónustu ríkisskattstjóra. Jafnframt skal skrá það staðgreiðsluhlutfall sem gilda

á fyrir viðkomandi umsækjanda. Ríkisskattstjóri rekur vefþjónustu sem veitir upplýsingar um undanþágur. Sótt er um aðgang að vefþjónustunni hjá ríkisskattstjóra.

Skattaðili sem ber takmarkaða skattskyldu skv. 8. tölul. 3. gr. laga um tekjuskatt sem fengið hefur undanþágu eða staðfestingu á lækkun frá ríkisskattstjóra sbr. 2. mgr. og móttetur vaxtagreiðslu frá aðilum öðrum en fjármálafyrirtæki þarf sjálfur að koma afriti af hinni samþykktu undanþágu/lækkun til greiðandans.

Undanþágan/lækkunin gildir í fimm ár frá samþykktardegi. Raunverulegur eigandi vaxta skal tilkynna til ríkisskattstjóra verði breytingar á skattskyldu og heimilisfesti hans áður en undanþágu-vottorð rennur út. Ríkisskattstjóra er heimilt að afturkalla undanþágu/lækkun berist upplýsingar um breyttar forsendur fyrir staðfestingu.

5. gr.

Launagreiðendur.

Sá sem innir af hendi vaxtagreiðslur til skattaðila sem ber takmarkaða skattskyldu telst vera launagreiðandi í skilningi 1. mgr. 7. gr. laga, um staðgreiðslu opinberra gjalda. Annist milligöngu-aðili greiðslu vaxta telst hann vera launagreiðandi í skilningi áðurgreindra laga sbr. 2. mgr. 7. gr. laganna.

Launagreiðanda sbr. 1. mgr. ber skylda til að halda eftir staðgreiðslu tekjuskatts af vaxtagreiðslum til skattaðila sem ber takmarkaða skattskyldu í samræmi við ákvæði laga um staðgreiðslu opinberra gjalda, og í samræmi við undanþágu sem skráð hefur verið sbr. 4. gr. Hafi móttakandi vaxtanna ekki fengið skráða undanþágu frá skattskyldu, sbr. 4. gr., ber launagreiðanda að halda eftir staðgreiðslu af vaxtagreiðslunni og fer um skatthlutfallið eftir ákvæðum 70. gr. laga um tekjuskatt.

6. gr.

Vörsluaðilar.

Þegar viðskipti með íslenska fjármálagerninga, þó ekki hlutabréf, fara fram fyrir tilstilli verðbréfamíðlara og í gegnum vörlureikning, og vextir greiðast í kjölfar þeirra viðskipta, telst vörsluaðili, sbr. 4. tölul. 2. gr. laga nr. 30/2003, um verðbréfasjóði og fjárfestingarsjóði vera launagreiðandi.

Vörsluaðilar, sbr. 1. mgr., geta sótt um heimild til ríkisskattstjóra til að ákvarða staðgreiðsluhlutfall viðskiptavina sinna til samræmis við ákvæði gildandi tvísköttunarsamninga sem Ísland er aðili að, enda hafi þeir allar nauðsynlegar upplýsingar um skattskyldu og heimilisfesti raunverulegs eiganda (e. beneficial owner) vaxtateknanna. Vörsluaðilar skulu í samræmi við 4. mgr. 4. gr. afla nýrra staðfestinga um skattskyldu og heimilisfesti viðskiptavina sinna á fimm ára fresti.

Ríkisskattstjóri getur afturkallað heimild sína, sbr. 2. mgr., komi í ljós að gögnum um skattskyldu og heimilisfesti raunverulegra eigenda sé ábótavant.

Vörsluaðilum er skylt að afhenda ríkisskattstjóra allar þær upplýsingar og gögn sem nauðsynleg eru til framkvæmdar á skatteftirliti sbr. 94. gr. laga um tekjuskatt og 25. gr. laga um staðgreiðslu opinberra gjalda.

7. gr.

Endurgreiðsla.

Réttilega ákvörðuð og innborguð staðgreiðsla á tekjuskatti skattaðila sem skattskyldir eru skv. 8. tölul. 3. gr. laga um tekjuskatt, skal vera fullnaðargreiðsla tekjuskatts án þess að frekari álagning fari fram sbr. 4. mgr. 9. gr. laga um staðgreiðslu opinberra gjalda.

Telji skattaðili að afdregin staðgreiðsla sé röng getur hann óskað eftir því að ríkisskattstjóri endurskoði staðgreiðsluna. Umsókn um endurgreiðslu skal fylgja umsókn um undanþágu eða lækkun sbr. 4. gr., ásamt staðfestingu á því að staðgreiðsla hafi verið dregin af vaxtagreiðslunni.

8. gr.

Staðgreiðsluskil.

Um skil á staðgreiðslu, greiðslutímabil og eindaga fer samkvæmt III. kafla laga um staðgreiðslu opinberra gjalda. Greiðslu til innheimtumanns skal fylgja skilagrein á sérstöku formi sem ríkisskattstjóri ákveður.

Nr. 1082

28. desember 2009

9. gr.
Gildistaka.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt heimild í 8. tölul. 3. gr. laga nr. 90/2003, um tekjuskatt, með síðari breytingum, og 41. gr. laga nr. 45/1987, um staðgreiðslu opinberra gjalda, öðlast þegar gildi.

Fjármálaráðuneytinu, 28. desember 2009.

F. h. r.

Guðmundur Árnason.

Ingibjörg Helga Helgadóttir.

B-deild – Útgáfud.: 30. desember 2009